

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนารูปแบบการบูรณาการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชน อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบูรณาการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชนระดับอำเภอ และสังเคราะห์บทเรียนจากโครงการวิจัยเพื่อเสนอเชิงนโยบายต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ศึกษาในพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 ตำบล 226 หมู่บ้าน

ผลการวิจัยพบว่า แกนนำชุมชนสามารถรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลกลุ่มองค์กรชุมชนได้ กลุ่มกองทุนสวัสดิการชุมชนอำเภอพิมาย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ดำเนินการสวัสดิการทางอ้อม ผู้ยากลำบากมีความหมายหลากหลายตามคำจำกัดความของหน่วยงาน มีความหมายกว้างครอบคลุมในทุกกลุ่มประชากร กระบวนการเชื่อมโยงกลุ่มกองทุนสวัสดิการชุมชนให้เป็นเครือข่ายระดับอำเภอสามารถดำเนินการในลักษณะเครือข่ายและการเป็นศูนย์สารสนเทศ รูปแบบการบูรณาการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชนระดับอำเภอคือการบูรณาการทางความคิด เจือปนไขความสำเร็จคือกระบวนการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการ และการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นเครื่องมือของการนำไปสู่ระบบคิดร่วมกัน การบูรณาการสิ่งที่มีอยู่จริง เจือปนไขความสำเร็จคือ บูรณาการตามบริบทของสถานภาพกลุ่มกองทุน โดยรูปแบบการดำเนินงานลักษณะศูนย์ประสานงานเครือข่ายและสารสนเทศ และการบูรณาการเชิงระบบ เจือปนไขความสำเร็จคือการขับเคลื่อนเชิงโครงสร้างภายใต้ผู้รับผิดชอบหลัก และการมีอำนาจตัดสินใจในระดับอำเภอโดยผ่านกระบวนการของศูนย์ประสานงานองค์กรสวัสดิการชุมชน และวิธีที่เหมาะสมของการบูรณาการแต่ละขั้นตอนสามารถดำเนินการใน 3 วิธีคือการต่อยอด การพัฒนาจากสิ่งที่มีอยู่และการสร้างใหม่ เจือปนไขขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละอำเภอ ระดับของการบูรณาการประกอบด้วยระดับองค์กรชุมชน ระดับองค์กร หน่วยงาน เครือข่ายระดับอำเภอ และระดับนโยบาย

รายละเอียดผลการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อให้มีฐานข้อมูล กลุ่ม กองทุนสวัสดิการชุมชน และข้อมูลผู้ยากลำบากในพื้นที่อำเภอยะผา อย่างครบถ้วน สมบูรณ์

สภาพชุมชนและโครงสร้างพื้นฐานของอำเภอยะผา มีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการจัดระบบสวัสดิการชุมชน ทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ ลักษณะพื้นที่ราบลุ่ม และความพร้อมด้านโครงสร้างองค์กรชุมชนที่มีอยู่จำนวนมากและหลากหลายกิจกรรม ทั้งกิจกรรมเพื่อการพัฒนาคนและกิจการที่ส่งเสริมรายได้เป็นตัวเงิน ตลอดจนองค์ความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการชุมชนทั้งทางการและไม่เป็นทางการ

สถานภาพกลุ่มองค์กรในชุมชนอำเภอยะผามีความหลากหลายและมีอยู่จำนวนมาก ทั้งที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน พัฒนาอาชีพ พัฒนาชุมชน พัฒนาคน ทั้งที่ก่อให้เกิดรายได้เป็นตัวเงิน และก่อให้เกิดผลกระทบต่อพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมในชุมชน แต่ส่วนใหญ่เกิดจากการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ และสภาพกลุ่มส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่เน้นการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนา ซึ่งมีมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ หากพิจารณากลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ส่วนใหญ่ดำเนินการกิจกรรมตามกรอบของวงเงินที่ได้รับจากรัฐ อย่างไรก็ตามกลุ่มกองทุนต่างๆยังมีปัญหาเรื่องการบริหารจัดการ วิธีคิด ดังจะเห็นได้จากความหลากหลายในความเข้าใจในของวัตถุประสงค์ของกลุ่ม สิ่งที่ยึดเหนี่ยวของกลุ่ม และความสามารถในการพึ่งตนเองของกลุ่มทั้งในด้านองค์ความรู้การบริหารจัดการ เงิน และรายได้

สถานภาพองค์กรสวัสดิการชุมชนอำเภอยะผาแบ่งออกเป็น 2 กรณีคือ

1. องค์กรชุมชนที่จัดระบบสวัสดิการชุมชนโดยตรง
2. องค์กรชุมชนที่จัดสวัสดิการโดยอ้อม

1) องค์กรชุมชนที่จัดระบบสวัสดิการชุมชนโดยตรง เช่น

1.1) เครือข่ายสัจจะวันละบาทเพื่อจัดสวัสดิการ

การก่อเกิด เครือข่ายสัจจะวันละบาทเพื่อจัดสวัสดิการเป็นองค์กรชุมชนที่เกิดจากการส่งเสริมของหน่วยงานลักษณะโครงการนำร่องเพื่อหารูปแบบ โดยใช้แนวคิดของการออมสัจจะวันละบาทเพื่อจัดสวัสดิการมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรม โดยเริ่มจากชุมชนที่อยู่ใกล้หน่วยงานและเป็นสมาชิกของหน่วยงานในลักษณะลูกหนี้เป็นจุดเริ่มต้น นอกจากจะเป็นการแสวงหารูปแบบในการส่งเสริมกลุ่มลูกหนี้ในการพึ่งตนเองและสร้างหลักประกันของสมาชิกตามแนวทาง

เศรษฐกิจพอเพียง ข้างบนลงสู่ข้างล่าง แล้วยังเป็นหลักประกันการชำระหนี้และการอยู่รอดของสมาชิกอย่างมีคุณภาพด้วย

จุดแข็งคือ มีพี่เลี้ยงโดยประยุกต์ใช้ชุดความรู้เรื่องระบบสัจจะเพื่อสวัสดิการ และมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยมีศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงของหน่วยงานที่สนับสนุนเป็นสถานที่นัดพบในทุกๆเดือน และมีกิจกรรมที่หลากหลายทั้งในด้านการเรียนรู้และการจัดการระบบสวัสดิการชุมชน ได้ประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาสวัสดิการชุมชนของกลุ่มด้วย ตลอดจนการส่งเสริมอาชีพให้กับสมาชิก นอกจากการเน้นเรื่องการส่งเสริมการเก็บเงินเพื่อเป็นหลักสวัสดิการของสมาชิกแล้ว ยังเน้นการพึ่งพาอาศัยกันเช่นการสร้างอาชีพในหมู่สมาชิก และการเน้นกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ทำให้สมาชิกที่เข้ามาเป็นสมาชิกมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของกลุ่มเครือข่าย ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นสมาชิกที่เข้มแข็ง และพัฒนาสู่การเป็นแกนนำขยายผลได้ต่อไป

อุปสรรคคือ การเป็นพื้นที่นำร่องของหน่วยงาน ที่ต้องรอคำปรึกษาหรือไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่นอกเหนือจากการส่งเสริมได้ และระบบการทำแบบเครือข่ายที่ต้องอาศัยปัจจัยของกลุ่มทำให้ในเบื้องต้นคณะกรรมการต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพื่อส่งเงิน การติดต่อสื่อสารตลอดจนการพบปะพูดคุยที่สำนักงานเครือข่าย

ผลกระทบต่อชุมชน ส่งผลโดยตรงต่อสมาชิกในระดับบุคคล และในระดับชุมชน กล่าวคือ แต่ละบุคคลได้ฝึกวินัยการออม ร่วมพัฒนาระบบสวัสดิการในหมู่บ้านสมาชิก เพื่อเป็นหลักประกันตามที่สมาชิกกำหนด และส่งผลกระทบต่อชุมชน โดยเครือข่ายดังกล่าวเน้นการขยายผลเชิงพื้นที่ ทำให้แต่ละชุมชนเป็นกลุ่มเป้าหมายมีสมาชิกจำนวนมาก บางหมู่บ้าน มีสมาชิกครบทุกหลังคาเรือน จำนวนสมาชิกมากกว่าจำนวนหลังคาเรือน เป็นต้น ทำให้ชุมชนมีพื้นที่ที่ที่เคบลงเพื่อการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และผ่านแกนนำเพื่อเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่น

1.2) กลุ่มฌาปนกิจสงเคราะห์ระดับหมู่บ้าน

การก่อเกิด ฌาปนกิจสงเคราะห์ในแต่ละหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการเลียนแบบหมู่บ้านใกล้เคียง ซึ่งเป็นแนวคิดของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในอดีต แต่เพิ่งขยายผลมาช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยเน้นการช่วยเหลือเมื่อสมาชิกเสียชีวิต สวัสดิการที่ได้คือ ทายาทของผู้เสียชีวิต โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือเพื่อใช้เป็นค่าปลงศพ วัตถุประสงค์เพิ่มขึ้นก็คือเพื่อเป็นหลักประกันการชำระหนี้ ของผู้เสียชีวิต เพื่อไม่ทำให้ลูกหลานเดือดร้อน

จุดแข็ง ชาวบ้านไม่ลำบากเมื่อเสียชีวิต โดยมีค่าปลงศพ และเป็นระบบที่อยู่ในชุมชน จึงง่ายต่อการส่งหรือเก็บเงิน ซึ่งปกติเมื่อมีผู้เสียชีวิตในหมู่บ้านก็จะช่วยเหลือกันอยู่แล้ว

อุปสรรค ชาวบ้านต้องการเงินฉาบฉวยที่เกิดจากเงื่อนไขที่จำเป็นต้องทำจำนวนมาก โดยเฉพาะกับหน่วยงานที่ชุมชนต้องเกี่ยวข้อง ทำให้เป็นภาระการจ่ายเงิน และทำให้ระบบสวัสดิการผู้เสียชีวิตที่เป็นฐานของชุมชนขยายตัวครอบคลุมแต่เพียงข้า

ผลกระทบต่อชุมชน ส่งผลกระทบต่อชุมชนใน 2 มิติ คือด้านของการมีหลักประกันค่าปลงศพเมื่อเสียชีวิต ซึ่งมีอย่างครอบคลุมและทั่วถึง และผลกระทบในมิติทางวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพึ่งพาอาศัยกันโดยผ่านกระบวนการทางพิธีกรรมการเผาศพ มาสู่ระบบเงินตราและตัวแทน

1.3) กลุ่มฉาบฉวยสงเคราะห์ระดับเครือข่าย

การก่อเกิด เกิดจากการส่งเสริมของหน่วยงานซึ่งดำเนินการตามนโยบายจากข้างบนลงสู่ข้างล่าง เน้นการจัดสวัสดิการให้กับสมาชิกที่เสียชีวิต เพื่อสร้างโอกาสให้กับอาสาสมัครของหน่วยงานนั้นๆ

จุดแข็ง มีสมาชิกที่แน่นอนคือคนที่เป็อาสาสมัครของหน่วยงาน มีหน่วยงานที่สนับสนุนทั้งแนวความคิดและสถานที่ทำการของกลุ่ม

อุปสรรค การดำเนินการในระดับเครือข่ายต้องมีสถานที่ทำการ และในแต่ละหมู่บ้านมีจำนวนจำกัด คือประมาณหมู่บ้านละ 10-20 คน ตามจำนวนอาสาสมัคร ทำให้ต้นทุนการดำเนินการสูงขึ้น

ผลกระทบต่อชุมชน ส่งผลกระทบโดยตรงต่อตัวอาสาสมัครและครอบครัวอาสาสมัครที่มีหลักประกันด้านสุขภาพ และหลักประกันเมื่อเสียชีวิต

1.4) สมาคมฉาบฉวยสงเคราะห์กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

การก่อเกิด เกิดจากแนวคิดเพื่อการสร้างหลักประกันเงินกู้ของสมาชิกและครอบครัวกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยดำเนินการในระดับเครือข่ายระดับจังหวัด ในช่วงแรกมีการรับสมัครสมาชิกที่เป็นผู้สูงอายุและเด็กก่อน และการหาสมาชิกบางหมู่บ้านมีการกำหนดกติกาว่า คนที่จะกู้เงินต้องสมัครเป็นสมาชิกสมาคมฉาบฉวยสงเคราะห์กองทุนหมู่บ้าน ไม่เช่นนั้นจะไม่มีสิทธิกู้ยืมเงินจากกองทุนหมู่บ้านหรือกองทุนเงินล้าน

จุดแข็ง สมาชิกของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองมีจำนวนมาก โดยเฉพาะในระดับจังหวัด หากสามารถระดมสมาชิกได้มากก็จะทำให้ยอดเงินค่าปลงศพสูงขึ้น และมีการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล สามารถทำนิติกรรมได้

อุปสรรค จุดประสงค์หลักคือเป็นหลักประกันเงินกู้ของสมาชิก โดยหวังว่าเมื่อสมาชิกที่กู้เงินของกองทุนหมู่บ้านแล้ว เมื่อเสียชีวิตจะได้มีเงินจ่ายคืนกองทุน และการดำเนินงานใน

ระดับจังหวัด ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมากทั้งด้านสำนักงาน ค่าจ้างพนักงาน ค่าใช้จ่ายในการขนส่งและจ่ายค่าปลงศพ การบังคับสมาชิกทุกคนต้องทำของบางหมู่บ้านทำให้ผิดวัตถุประสงค์ของกลุ่ม

ผลกระทบต่อชุมชน มีผลกระทบต่อชุมชนในวงกว้าง ในการมีหลักประกันการชำระเงินกู้ หากสมาชิกมีอันเป็นไป แต่ก็ส่งผลกระทบต่อภาระ และจำนวนของการส่งเงินเพื่อสวัสดิการปลงศพ

1.5) กลุ่มฌาปนกิจสงเคราะห์ระดับองค์กรหรือหน่วยงาน เช่น สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ ลูกค้า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

การก่อเกิด เกิดจากการส่งเสริมของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยมีการจัดตั้งเป็นสมาคม โดยมีสำนักงานอยู่ที่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด มีลูกจ้างเพื่อดำเนินงาน เน้นสมาชิกที่กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

จุดแข็ง มีการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล สามารถทำนิติกรรมได้ มีหน่วยงานดูแลและสนับสนุนอย่างใกล้ชิด มีกลุ่มเป้าหมายสมาชิกที่แน่นอน มีระบบการดำเนินงานที่เข้มแข็ง

อุปสรรค สมาชิกที่เสียชีวิตต้องให้ญาติมาประสานที่สำนักงานในอำเภอ และเป็นสมาชิกแบบกึ่งบังคับ

ผลกระทบต่อชุมชน มีผลกระทบต่อชุมชนในวงกว้าง ในการมีหลักประกันการชำระเงินกู้ หากสมาชิกมีอันเป็นไป แต่ก็ส่งผลกระทบต่อภาระ และจำนวนของการส่งเงินเพื่อสวัสดิการปลงศพ เพราะชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นลูกค้าของธนาคาร

1.6) ฌาปนกิจสงเคราะห์ชมรมศิษย์เก่าโรงเรียนพิมาย

การก่อเกิด เกิดจากการส่งเสริมของโรงเรียน โดยเน้นไปที่ศิษย์เก่าของโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าปลงศพเมื่อสมาชิกเสียชีวิต

จุดแข็ง มีสถานที่และหน่วยงานที่ดูแลและส่งเสริม มีเงินกองทุนสะสมจำนวนมากพอสำหรับการจัดสวัสดิการค่าปลงศพ

อุปสรรค เป็นองค์กรที่เน้นสถานที่และสมาชิกกระจาย ทำให้การประสานงานยาก และต้นทุนสูงมากขึ้น ขาดเวทีการเรียนรู้ สมาชิกและแกนนำมีความห่างทางสังคม

ผลกระทบต่อชุมชน มีผลกระทบทั้งในการจัดสวัสดิการแก่สมาชิก และการสร้างโครงข่ายความสัมพันธ์กลุ่มคน

กองทุนสวัสดิการชุมชน อำเภอพิมาย

ลำดับ	ชื่อกองทุน/ประเภท	จำนวน (กองทุน)	จำนวน สมาชิก	เงิน (บาท)
1	ศูนย์รวมพลังสร้างสวัสดิการชุมชนอำเภอพิมาย	1	315	40,950
2	เครือข่ายสัจจะวันละบาทเพื่อสวัสดิการ	1	568	101,014
3	ฌาปนกิจหมู่บ้าน	179	21,164	423,280
4	ฌาปนกิจอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน	1	2,782	320,700
5	สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์สมาชิก ธ.ก.ส.	1	9,126	24,770,406
6	สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ศิษย์เก่าพิมาย	1	1,916	984,850
7	กลุ่มองค์กรชุมชนต่างๆ ที่นำรายได้บางส่วนจัด สวัสดิการ	358	24,190	644,400
รวม		542	60,061	27,285,600

1.7) กลุ่มวิสาหกิจ เพื่อสวัสดิการสังคม

การก่อเกิด เกิดจากการส่งเสริมของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในโครงการสร้างชีวิตใหม่ให้สตรีชนบท และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีวัตถุประสงค์ในการรวมกลุ่มเพื่อส่งเสริมอาชีพ การสร้างรายได้ แล้วนำรายได้มาจัดสวัสดิการให้กับสมาชิก หรือบางกลุ่มได้นำเงินที่ได้จากการสนับสนุนมาจัดเป็นสวัสดิการเพื่อการเรียนรู้ในกระบวนการผลิต ปัจจุบันมีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับองค์กรชุมชนด้านอื่นๆ

จุดแข็ง มีกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ในกระบวนการกลุ่ม และเป้าหมายชัดเจนในการนำรายได้มาเพื่อจัดสวัสดิการให้กับสมาชิก

อุปสรรค กลุ่มส่วนใหญ่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ ต้องพึ่งพิงทั้งด้านทุน องค์ความรู้จากภายนอก และไม่มีรายได้มากพอสำหรับการจัดสวัสดิการ สมาชิกยังไม่เข้าใจและไม่พร้อมที่จะนำรายได้มาจัดสวัสดิการ โดยคิดว่ารายได้ยังไม่พองจึงลำดับความสำคัญไว้ท้ายๆ

ผลกระทบต่อชุมชน ผลกระทบในวงแคบ เพราะแนวคิดยังจำกัดเฉพาะกลุ่ม แต่มีผลเชิงวิธีคิด ที่สามารถผลักดันการเรียนรู้และจัดระบบสวัสดิการชุมชนต่อไปได้

1.8) กลุ่มออมทรัพย์เพื่อสวัสดิการการศึกษา

การก่อเกิด เกิดจากการขยายแนวคิดจากการกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ ในกลุ่มผู้ใหญ่ และเน้นไปที่กลุ่มเด็กนักเรียนเพื่อเป็นการส่งเสริมการออม ปัจจุบันมีน้อยมาก แต่การออมโดยผ่านสถาบันการศึกษามีอยู่เกือบทุกชุมชน

จุดแข็ง เริ่มในชุมชนที่มีผู้นำมีความเข้มแข็ง ฝึกการออมตั้งแต่เด็ก

อุปสรรค เน้นการออมเพื่อการกู้ยืม รายได้ร้อยละ 40 ปีผลให้กับสมาชิก อีกร้อยละ 60 เพื่อการบริหารจัดการ และมีการคืนเงินออม เมื่อสมาชิกต้องการนำเงินไปใช้เพื่อการศึกษา วัตถุประสงค์แฝงคือการเพิ่มแหล่งเงินยืมในชุมชน ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่แท้จริง และสมาชิกได้รับคือ ดอกผล ไม่ต่างจากระบบการฝากธนาคารซึ่งมีความมั่นคงสูงกว่า วัตถุประสงค์ซ้ำซ้อนกับที่มีอยู่แล้ว

ผลกระทบต่อชุมชน ทำให้นักเรียนรู้จักการเก็บออม เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าบำรุง การศึกษาของเด็กนักเรียน เวลาเปิดเทอม

2) องค์การชุมชนที่จัดสวัสดิการโดยอ้อม เช่น

2.1) กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต

การก่อเกิด เกิดจากเงินที่รัฐบาลสนับสนุนหมู่บ้านละ 1 ล้านบาท และรัฐมีเงื่อนไขให้ ชาวบ้านที่เป็นสมาชิกร่วมออมเงินสมทบ ในรูปกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หรือกลุ่มสัจจะออม ทรัพย์ เพื่อให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้และการนำเงินไปสร้างรายได้ ตลอดจนเป็นการแก้ไขปัญหา เงินยืมนอกระบบ โดยนำเงินไปให้สมาชิกในหมู่บ้านกู้ยืม รายได้ที่เกิดขึ้นมาใช้จ่ายในการบริหารจัดการ และรายได้ส่วนหนึ่งมาจัดสวัสดิการให้กับคนในชุมชน

จุดแข็ง มีระบบการควบคุมกำกับจากรัฐบาล และชาวบ้านสามารถบริหารจัดการได้ ภายใต้อกรอบที่รัฐกำหนด

อุปสรรค ชาวบ้านไม่สามารถดำเนินการนอกกรอบที่รัฐกำหนดได้ รายได้เกิดจาก ชาวบ้าน รายจ่ายประมาณ 1 ใน 3 ต้องจ่ายกับภายนอกชุมชน ทั้งในรูปของการบริหารจัดการเครือข่าย และการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ส่งเสริมสนับสนุน นอกจากนี้ระบบสวัสดิการได้มีระบบการ รวมศูนย์ตามการบริหารงานของเครือข่าย ซึ่งไม่ส่งผลต่อการพัฒนาฐานที่อ่อนแอด้านสวัสดิการระดับ หมู่บ้าน

ผลกระทบต่อชุมชน ผลกระทบในวงกว้างครอบคลุมทุกหมู่บ้าน แต่ในด้าน สวัสดิการ แม้จะระบุไว้ประมาณร้อยละ 15 ของรายได้ หรือประมาณ 12,000 บาท ต่อหมู่บ้าน แต่ก็จ ำกัคอยู่ในกลุ่มของผู้สูงอายุ และเด็ก

2.2) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนและกลุ่มที่มีรายได้ที่น่าพอใจบางส่วนมาจัดสวัสดิการ

การก่อเกิด กลุ่มใหญ่เกิดจากการส่งเสริมจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานเกษตรอำเภอ สำนักงานพัฒนาชุมชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น โดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการรวมกลุ่มเพื่อส่งเสริมอาชีพ การสร้างรายได้

จุดแข็ง มีหน่วยงานสนับสนุนที่หลากหลาย และมีจำนวนกลุ่มที่มาก มีจำนวนสมาชิกมาก มีกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ในกระบวนการกลุ่ม

อุปสรรค กลุ่มส่วนใหญ่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ ต้องพึ่งพิงทั้งด้านทุน ด้านองค์ความรู้จากภายนอก และไม่มีรายได้มากพอในการนำมาจัดสวัสดิการ

ผลกระทบต่อชุมชน มีผลกระทบด้านสวัสดิการน้อยต่อสมาชิก และชุมชน โดยสมาชิก และคนในชุมชนบางส่วนเช่นผู้สูงอายุ และเด็กจะได้รับสวัสดิการที่ทางกลุ่มจัดสรรให้

สถานภาพผู้ยากลำบากในอำเภอพิมาย

ผู้ยากลำบากในอำเภอพิมาย จากการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ มีความหลากหลายตามคำจำกัดความของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมาจากแนวนโยบายและภารกิจของแต่ละหน่วยงานกล่าวคือ

การใช้ความหมายของผู้ยากลำบาก มีความหลากหลายเช่น หน่วยงานที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมโดยรับเงินสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดสวัสดิการให้กับประชาชน จะให้ความหมายในมิติการเงิน (Monetary approach) โดยอาศัยกรอบนโยบายของหน่วยงานที่สนับสนุน จำนวนผู้ยากลำบากจึงขึ้นอยู่กับจำนวนที่ได้รับหรือมีอยู่ ส่วนหน่วยงานที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับธุรกิจ ทั้งองค์กรชุมชน องค์กรของรัฐหรือวิสาหกิจ จะให้ความหมายในมิติทุนนิยม (Capital approach) และถูกนำมาเป็นกลไกของการสร้างหลักประกันให้กับกลุ่มหรือองค์กร ในรูปของฌาปนกิจ หน่วยงานที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมร่วมกับประชาชนที่ไม่ได้ดำเนินการเรื่องสวัสดิการชุมชนโดยตรงมักให้ความหมายในมิติของการมีส่วนร่วม (Participant approach) โดยผู้ยากลำบากต้องเข้าร่วมกิจกรรมหรือกระบวนการของกลุ่ม ส่วนความหมายที่ได้จากเวทีกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนด้วยตนเอง ได้ให้ความหมายในมิติที่หลากหลาย (Multi approach) ครอบคลุมทั้งมิติของสมาชิก ไม่ใช่สมาชิก ทั้งผู้ยากลำบากทางกาย จิตใจ ด้อยโอกาสทางสังคม รวมถึงคนทำความดี คนเสียสละเพื่อสังคม เป็นต้น

จำนวนของผู้ยากลำบาก หากพิจารณาในเชิงปริมาณ จะเห็นว่าขึ้นอยู่กับที่มาของข้อมูล และจุดประสงค์ของการใช้ข้อมูล ตลอดจนการให้ความหมายของผู้ยากลำบาก เช่น ข้อมูลตามการสำรวจเพื่อการวางแผนงานของรัฐ จะค่อนข้างครอบคลุมในเชิงความหลากหลายและปริมาณ แต่การนำไปใช้เพื่อจัดสวัสดิการจะขึ้นอยู่กับการใช้ค่า (Mean test) ของผู้ที่ได้รับสวัสดิการ ซึ่งแม้จะอยู่

ภายใต้หน่วยงานเดียวกับ ตัวชี้วัดรายย่อยก็จะแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวงเงินงบประมาณที่มีอยู่ ส่วนปริมาณในมิติของชุมชนจะกว้างและครอบคลุมกว่า ซึ่งทั้งในมิติของความสุข ความทุกข์ การทำความดี เสียสละ และเพื่อสังคม

ระบบการดูแล ขึ้นอยู่กับหน่วยงาน และกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งชาวบ้านได้เรียนรู้ว่ากลุ่มด้อยโอกาสคนใดควรที่จะขอรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานใด อย่างไรก็ตามความต้องการช่วยเหลือมักไม่พอกับคนที่ขอรับบริการ ปัญหาที่ชาวบ้านสะท้อนมากที่สุด คือ การไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างเพียงพอ และมักจะรอนาน ปัญหาส่วนหนึ่งมาจากระบบการจัดการของรัฐที่มีขั้นตอนและกระบวนการตามลำดับขั้น ประกอบกับการเรียงลำดับตามพื้นที่และสภาพปัญหา ซึ่งจากการขาดการสื่อสารในแต่ละกระบวนการ ทำให้เกิดความไม่เข้าใจและนำมาซึ่งความขัดแย้ง ระบบสวัสดิการที่ชาวบ้านดำเนินการเองนั้น มีความใกล้ชิดกันระหว่างสมาชิก และมีผู้แทนของแต่ละหมู่บ้านช่วยในการประสานงาน ตลอดจนการมีเวทีแลกเปลี่ยน ทำให้ระยะห่างทางสังคมสั้นมากขึ้น แต่ก็ยังมีปัญหาเรื่องการพอเพียงและครอบคลุม อันเนื่องมาจากการเริ่มระบบการดูแลกันเองขององค์กรชุมชน

วิธีคิดเกี่ยวกับสวัสดิการชุมชนของชาวอำเภอฟินาย

สิ่งที่สำคัญหรือต้องการมากที่สุดในชีวิตของชาวบ้านส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งที่สำคัญหรือต้องการมากที่สุดในชีวิตคือความต้องการเพื่อตนเองคิดเป็นร้อยละ 71.01 ในจำนวนนี้ร้อยละ 22.41 ต้องการเงิน ร้อยละ 28.99 ต้องการในมิติของสังคม ร้อยละ 12.07 ต้องการให้บ้านเมืองเจริญ จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าชาวบ้านมองในมิติส่วนตัวก่อน และมองในมิติของเงินมากกว่าสิ่งอื่น ส่วนในมิติของสังคม มักจะมองภาพรวมแต่ก็มองสอดคล้องกับมิติส่วนตัวคือมองว่าวัตถุเป็นสิ่งต้องการจำเป็นที่สุด

กิจกรรมเด่นหรือแผนงานของหมู่บ้านที่เร่งด่วนที่ทำในปีส่วนใหญ่พบว่าเป็นกิจกรรมตามแผนงานของหน่วยงานราชการที่ส่งเสริมสนับสนุนคิดเป็นร้อยละ 46.71 ส่วนใหญ่พัฒนาตามโครงการพิเศษ เช่น SML กขคจ. สวัสดิการ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 16.71 ในกิจกรรมตามประเพณีส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมวันสงกรานต์ สรงน้ำพระ รดน้ำผู้สูงอายุ มอบสวัสดิการคนแก่ เด็ก คิดเป็นร้อยละ 19.87 ในกิจกรรมที่ชาวบ้านคิดขึ้นเองส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมวันทำบุญกลางบ้านคิดเป็นร้อยละ 9.37 จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าชาวบ้านทำกิจกรรมตามการส่งเสริมของหน่วยงานของรัฐเป็นหลัก รองลงมาคือกิจกรรมตามประเพณี และตามด้วยกิจกรรมที่ชาวบ้านคิดเอง

ภาวะยากลำบากของชาวอำเภอฟินายเกิดจากชาวบ้านส่วนใหญ่มีความอ่อนแอหรือเกิดจากปัจจัยภายนอกโดยคิดเป็นร้อยละ 66.58 ในปัจจัยภายนอกนั้นความยากลำบากส่วนใหญ่มาจากสิ่งที่เกี่ยวกับการเงิน เช่น รายได้น้อย มีหนี้สิน ไม่มีเงินใช้ คิดเป็น ร้อยละ 43.80 ความอ่อนแอหรือภาวะยากลำบากจากปัจจัยภายในคิดเป็นร้อยละ 33.42 ด้านปัจจัยภายในนั้นความยากลำบากส่วนใหญ่มา

จากอายุหรือวัย เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ต้องพึ่งพาพ่อแม่หรือลูกหลาน คิดเป็นร้อยละ 14.94 จากสภาพปัญหาของชาวบ้านส่วนใหญ่ชาวบ้านมองว่าตนเองประสบปัญหาจากภายนอกมากกว่าภายใน และปัญหาใหญ่คือเรื่องรายได้

ผู้ที่สมควรได้รับสวัสดิการพบว่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ต้องการจัดสวัสดิการให้กับผู้อื่นคิดเป็นร้อยละ 75.57 ในการจัดสวัสดิการให้กับผู้อื่น ในกลุ่มที่ต้องการให้กับผู้ที่ตกอยู่ในภาวะยากลำบากนั้นส่วนใหญ่ต้องการจัดให้ผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ คนไร้อาชีพ ไม่มีรายได้ ถูกทอดทิ้ง คิดเป็นร้อยละ 52.91 ชาวบ้านที่ต้องการจัดสวัสดิการให้กับตนเองคิดเป็นร้อยละ 24.43 ในการจัดสวัสดิการให้กับตนเอง ในกลุ่มที่ต้องการให้กับผู้ที่ตกอยู่ในภาวะยากลำบากนั้นส่วนใหญ่ต้องการจัดให้ผู้มีปัญหาทางด้านร่างกาย เช่น เจ็บป่วย พิการ ไม่แข็งแรง คิดเป็นร้อยละ 14.18 จากข้อมูลดังกล่าวชาวบ้านเห็นว่าควรให้สวัสดิการคนอื่นก่อน โดยเฉพาะผู้สูงอายุ และเด็กซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการจัดสวัสดิการของแต่ละหมู่บ้านจากการใช้เงินดอกผลของกองทุนเงินล้านและกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ส่วนตัวเองนั้น มิติที่ควรได้รับสวัสดิการคือมองมิติการเจ็บป่วยเป็นหลัก

ผู้ที่สมควรรับเข้าเป็นสมาชิกผู้รับสวัสดิการชุมชน ชาวบ้านส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรพิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะของสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 74.81 ในปัจจัยคุณสมบัติเฉพาะนั้นควรพิจารณาจากการเป็นคนดี มีคุณธรรม คิดเป็น ร้อยละ 57.85 การพิจารณาจากคุณสมบัติส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 25.19 ในคุณสมบัติส่วนตัวนั้นส่วนใหญ่พิจารณาคุณสมบัติในด้านการอ่านออกเขียนได้ คิดเป็นร้อยละ 14.18 จากข้อมูลดังกล่าวชาวบ้านเห็นว่า การเป็นคนดี มีคุณธรรมมีความสำคัญมากที่สุด และการดำเนินกิจกรรมมองไปที่การอ่านออกเขียนได้ เป็นหลักมากกว่าวุฒิการศึกษา โดยที่มาของสมาชิกส่วนใหญ่เห็นว่าสมาชิกต้องช่วยกันรณรงค์เพื่อหาสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 41.01

ผู้ที่สมควรรับเข้าเป็นกรรมการสวัสดิการชุมชน หากมีการรวมกลุ่มเพื่อดูแลระบบสวัสดิการของชาวพินาย โดยชาวพินาย เพื่อชาวพินาย ชาวบ้านส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรพิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะของกรรมการ คิดเป็นร้อยละ 57.70 ปัจจัยคุณสมบัติเฉพาะนั้นควรพิจารณาจากการเป็นคนดี มีคุณธรรม นิสสัยดี คิดเป็นร้อยละ 60.00 การพิจารณาจากคุณสมบัติส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 24.30 คุณสมบัติส่วนตัวนั้นส่วนใหญ่พิจารณาคุณสมบัติด้านการอ่านออกเขียนได้ คิดเป็นร้อยละ 9.62 จากข้อมูลดังกล่าวชาวบ้านมีกระบวนการสรรหากรรมการในลักษณะคุณสมบัติเฉพาะในด้านเป็นคนดี มีคุณธรรม นิสสัยดี โดยที่มาของคณะกรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าควรส่งตัวแทนระดับตำบลหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 30.63

วิธีระดมทุนจัดสวัสดิการชุมชนเมื่อมีการรวมกลุ่มเพื่อดูแลระบบสวัสดิการของชาวพินาย โดยชาวพินาย เพื่อชาวพินาย ชาวบ้านส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรระดมทุนจากภายนอกชุมชน คิดเป็นร้อยละ 53.54 โดยการขอเงินสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐคิดเป็นร้อยละ 30.89 การระดม

ทุนภายในชุมชนเองคิดเป็นร้อยละ 46.46 โดยส่วนใหญ่เห็นว่าสมาชิกควรร่วมกันเก็บเงินเป็นสวัสดิการ คิดเป็นร้อยละ 24.56 จากข้อมูลวิธีคิดเกี่ยวกับเงินทุนส่วนใหญ่มองจากภายนอกโดยเฉพาะในงานของรัฐเป็นหลัก โดยรูปแบบของการระดมทุนจากสมาชิกพบว่าส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดตั้งเป็นเงินกองทุน นำเงินไปหากำไรและ คั้นเงินออมได้หากไม่ยอมรับสวัสดิการ คิดเป็นร้อยละ 39.87

วิธีการจัดการองค์กรสวัสดิการชุมชนที่จะจัดตั้งขึ้นพบว่าส่วนใหญ่เห็นว่าควรเน้นวิธีการจัดการคน มากกว่าการจัดการองค์กร คิดเป็นร้อยละ 36.33 การจัดการและการจัดสวัสดิการเป็นลำดับ โดยวิธีการจัดการคนพบว่าส่วนใหญ่เห็นว่าควรเน้นกำหนดคุณสมบัติของสมาชิกและคณะกรรมการ คิดเป็นร้อยละ 17.47 วิธีการจัดการองค์กรส่วนใหญ่เห็นว่าควรกำหนดระเบียบและแนวทางการดำเนินงานคิดเป็นร้อยละ 17.34 วิธีการจัดการเงินส่วนใหญ่เห็นว่าควรกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินคิดเป็นร้อยละ 8.73 วิธีการจัดการสวัสดิการส่วนใหญ่เห็นว่าควรกำหนดแนวทางการตรวจสอบการจัดสวัสดิการ ให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม คิดเป็นร้อยละ 8.48

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อให้เกิดกระบวนการเชื่อมโยงกลุ่ม กองทุนสวัสดิการชุมชน ของแต่ละหมู่บ้าน ตำบล ให้เป็นเครือข่ายระดับอำเภอ

บทบาท (Role) สรุปรูปภาพรวมของบทบาทของศูนย์รวมพลังสร้างสวัสดิการชุมชนอำเภอพิมาย

1. รวบรวมข้อมูลจากส่วนราชการ สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 5 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอพิมาย สำนักงานเกษตรอำเภอพิมาย สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพิมาย องค์กรบริหารส่วนตำบล ฯ ข้อมูลเกี่ยวกับ กลุ่ม/กองทุนที่จัดระบบสวัสดิการ ผู้รับสวัสดิการ กลุ่มที่รัฐส่งเสริมให้มีระบบสวัสดิการ
2. สืบหาข้อมูลหมู่บ้าน กลุ่ม/กองทุนที่มีการจัดสวัสดิการ ผู้ด้อยโอกาส ขาดทุน สูงอายุ พิการ ผู้ยากลำบาก เด็ก เป็นต้น กรอกรวบรวมข้อมูลพื้นฐานสวัสดิการชุมชนที่ได้จากการสำรวจ
3. ประชาคมแกนนำชุมชน ระดมความคิดเห็นรายตำบล 12 ตำบล ประชุมสรุปภาพรวมของอำเภอ ระดมความคิดเห็นคณะกรรมการศูนย์รวมพลังฯ
4. ประชุมหัวหน้าส่วนราชการในอำเภอ
5. ประชุมเจ้าหน้าที่หน่วยงาน เช่น เกษตร พัฒนาชุมชน สาธารณสุข นายกองจัดการบริหารส่วนตำบล ฯ
6. ประชุมกลุ่มองค์กรชุมชน เช่น อาสาสมัครสาธารณสุข วิสาหกิจชุมชน กองทุนต่างๆ เยาวชน สาวโรงงาน เป็นต้น

7. ประชุมประชาสัมพันธ์ศูนย์รวมพลังฯ แกนนำชุมชน 12 ตำบล
8. ประชุมประชาสัมพันธ์ศูนย์รวมพลังฯ รายหมู่บ้าน
9. ออกแบบโปรแกรมฐานข้อมูลสวัสดิการชุมชน
10. จัดทำ Webpage ของศูนย์รวมพลังฯ <http://web.sut.ac.th/koratwelfare>
11. ประสานการจัดตั้งศูนย์รวมพลังฯ ขอใช้พื้นที่ที่ว่าการอำเภอ จัดเตรียมห้องทำงาน จัดเตรียมเอกสารการดำเนินงานกิจกรรมของศูนย์รวมพลังฯ เช่น ข้อบังคับ ใบสมัคร สมุดออก ใบขอรับสวัสดิการ ฯลฯ
12. จัดทำ Spot วิทย์ ในรูปเทป และ CD
13. จัดเตรียมงานจัดสวัสดิการเพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 เช่น ประชุมร่วมกับส่วนราชการ และ ประสานการเตรียมงานทั้งด้านคน วัสดุ ชุมชน
14. ประชาสัมพันธ์ศูนย์รวมพลังฯ เพื่อการบูรณาการรายหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ
15. ระดมความคิดบูรณาการศูนย์รวมพลังฯ ระดับเครือข่ายองค์กรชุมชน เช่น เครือข่าย กองทุนหมู่บ้าน เครือข่ายฌาปนกิจสงเคราะห์ เครือข่ายสัจจะออมวันละบาทเพื่อสวัสดิการ 11 ชุมชน ฯลฯ
16. ระดมความคิดบูรณาการศูนย์รวมพลังฯ ระดับเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน องค์กร พัฒนาเอกชน
17. จัดกิจกรรม มหกรรมสวัสดิการชุมชนเพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550
18. สรุปการบูรณาการร่วมกับนักวิชาการ หน่วยงาน ในพื้นที่

จุดแข็ง (Strength)

1. มีโครงสร้างพื้นฐานพร้อมทั้งกลุ่มองค์กรที่มีจำนวนมากและหลากหลาย มีงบประมาณหมุนเวียนในชุมชนจำนวนมาก มีพื้นฐานองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับกลุ่ม เครือข่าย กองทุน และสวัสดิการ
2. กระบวนการพัฒนาศูนย์รวมพลังฯ เป็นไปตามลำดับตั้งแต่การพัฒนาคน ระบบคิด และการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ โดยใช้เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และข้อมูลเพื่อการพัฒนาและการตัดสินใจ
3. มีการจัดการที่เป็นของโดยชุมชนเพื่อชุมชน ในลักษณะของการดำเนินการ ประสานความร่วมมือ และเป็นศูนย์สารสนเทศ

4. มีการกำหนดเป้าหมายร่วมขององค์กร กำหนดแนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร
ภารกิจชัดเจนในการศึกษา พัฒนา ระบบสวัสดิการชุมชน

สิ่งที่ท้าทาย (Challenge)

1. จะขยายความร่วมมือในการจัดการระบบสวัสดิการที่มีความซ้ำซ้อน หลากหลาย ได้
อย่างลงตัวอย่างไร ภายใต้กรอบของแต่ละองค์กร โดยเฉพาะองค์กรภายใต้สังกัด
หน่วยงานอย่างไม่เป็นทางการในเชิงนิติกรรม
2. หน่วยงานของรัฐทั้งในระดับส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่น จะมีเวทีเพื่อพัฒนาระบบ
การจัดสวัสดิการร่วมกันได้อย่างไร
3. ศูนย์รวมพลังจะดำรงอยู่ได้และขยายผลในเชิงปริมาณและองค์ความรู้โดย
กระบวนการเวทีของการเรียนรู้ระหว่างมวลสมาชิกที่อยู่ห่างไกลอย่างไร
4. ทำอย่างไรศูนย์รวมพลังสร้างสวัสดิการชุมชนจะสามารถดูแลและจัดสรร
งบประมาณและความช่วยเหลืออื่นๆให้กับผู้ยากลำบากและผู้สมควรได้รับสวัสดิการ
ทั้งอำเภอ ภายใต้ข้อจำกัดของงบประมาณของศูนย์รวมพลังฯและงบประมาณที่เป็น
รัฐสวัสดิการ หรือสวัสดิการสังคมที่รัฐเป็นผู้จัดการ

ข้อเสนอแนะ (Suggestion)

1. หน่วยงานของรัฐในระดับพื้นที่ ทั้งในอำเภอ ตำบล ควรเอื้อในการใช้ทรัพยากร
พื้นฐาน เช่น ห้องประชุม เพื่อเป็นเวทีการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละตำบล สมาชิก
ระดับอำเภอ และวิทยากรกระบวนการในการกระตุ้น เพื่อเกิดการเรียนรู้ และ
กำหนดวาระสวัสดิการชุมชนของอำเภอร่วมกันของทุกหน่วยงาน
2. ควรมีเวทีพี่เลี้ยงที่เป็นเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อ
เป็นผู้จัดเวทีและกระตุ้นเวทีเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยมีนโยบายจาก
ส่วนกลางในทิศทางเดียวกัน ไม่ใช่ต่างคนต่างทำ
3. รัฐควรจัดสรรงบประมาณผ่านศูนย์รวมพลังสร้างสวัสดิการชุมชนโดยตรง เพื่อลด
การจัดสวัสดิการที่ซ้ำซ้อน ตรงตามความหมายของผู้ยากลำบากที่มาจากชุมชน และ
จัดให้มีงบประมาณเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ นำไปสู่การพึ่งตนเองและเข้มแข็ง
ต่อไป
4. หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พิจารณาระเบียบ กฎหมายส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมกับ
บริบทปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อพัฒนารูปแบบการบูรณาการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชนระดับอำเภอ

บูรณาการทางความคิด (Conceptual Integration)

บทบาท (Role) กิจกรรมที่นำเข้าไปในกระบวนการบูรณาการทางความคิดแบ่งเป็น 3 ระดับคือ

- 1) ระดับชุมชน การสำรวจข้อมูล โดยใช้เวทีประชาคมที่มีตัวแทนจากทุกหมู่บ้าน เวทีระดมความคิดรายตำบล โดยมีตัวแทนจากทุกหมู่บ้าน เวทีสังเคราะห์ข้อมูลระดับอำเภอ เวทีถ่ายทอดบทเรียนของแต่ละตำบล
- 2) ระดับหน่วยงาน เวทีระดมความคิดเห็นระดับหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงาน เวทีระดับความคิดส่วนราชการหรือหน่วยงานระดับปฏิบัติการ
- 3) ระดับองค์กรชุมชน ประชุมกลุ่มเข้มข้นในกลุ่มเฉพาะตามลักษณะของกลุ่มองค์กรชุมชน

จุดแข็ง (Strength) ข้อค้นพบที่สำคัญคือ ชุมชนสามารถสำรวจ รวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินการสวัสดิการชุมชนได้ วิธีคิดเรื่องสวัสดิการชุมชนของชุมชนมีความแตกต่างจากหน่วยงาน องค์กรของรัฐ หน่วยงานของรัฐมีข้อจำกัดตามกรอบนโยบายของแต่ละหน่วยงานและความพร้อมในการเปิดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ องค์กรชุมชนต่างๆมีความหลากหลายในกิจกรรมหลากหลายต้นสังกัด ความเข้มแข็งของกลุ่มมีความต่างกรรมต่างวาระ เจ้าหน้าที่ราชการระดับปฏิบัติการมีความชำนาญ ใกล้ชิดชุมชน และพร้อมที่จะขับเคลื่อนในการส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนมีการรวมกลุ่มจำนวนมากและหลากหลาย และในความหลากหลายนี้ก็มีกลุ่มองค์กรที่ดำเนินกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้

สิ่งที่ท้าทาย (Challenge) จุดแข็ง และโอกาส จะมีการจัดการต้นทุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับอำเภอมีต้นทุนสูงอย่างไร ระดับนโยบายของแต่ละหน่วยงานในระดับที่สูงกว่าอำเภอจะมีการบูรณาการอย่างไร ความหลากหลาย และความอ่อนแอของกลุ่มจะมีวิธีการดำเนินการอย่างไร แต่ละกลุ่มที่มีอยู่ โดยเฉพาะกลุ่มที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเงินจะนำมาจัดสวัสดิการได้อย่างไร

ข้อเสนอแนะ (Suggestion) มีกระบวนการใช้ข้อมูลในแต่ละองค์กร หน่วยงาน วิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากชุมชน ควรมีกลไกการส่งเสริมสนับสนุนให้ข้าราชการ องค์กรพัฒนาเอกชนได้ขับเคลื่อนในการเป็นพี่เลี้ยงให้กับองค์กรสวัสดิการชุมชน ควรมีการบูรณาการระดับนโยบายของแต่ละหน่วยงาน เพื่อลดความซ้ำซ้อนและการยึดติดหรือความเป็นเจ้าสังกัด และควรนำความหมายของผู้ยากลำบากของประชาชนมาใช้ในรัฐสวัสดิการ ควบคู่กับการส่งเสริมสวัสดิการชุมชน ส่งเสริมให้กลุ่มองค์กรชุมชนที่มีอยู่นำดอกผลหรือรายได้มาจัดสวัสดิการ

บูรณาการตามสิ่งที่มีอยู่ (Factual Integration)

บทบาท (Role) ทำการสำรวจข้อมูล เวทีสังเคราะห์ข้อมูลกลุ่มองค์กรชุมชน เวทีระดับความคิด เวทีประชุมกลุ่มเข้มข้นองค์กรชุมชน

จุดแข็ง (Strength) ชุมชนมีการรวมกลุ่มจำนวนมากและหลากหลาย และในความหลากหลายนี้มีกลุ่มองค์กรที่ดำเนินกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเงิน และส่วนใหญ่นำดอกผลบางส่วนมาจัดสวัสดิการในกลุ่มผู้สูงอายุ และเด็ก มีองค์กรชุมชนที่ดำเนินการเรื่องสวัสดิการ โดยเฉพาะ

สิ่งที่ท้าทาย (Challenge) กลุ่มที่มีอยู่จะมีการขยายผลการจัดสวัสดิการชุมชนได้อย่างไร กลุ่มที่มีการดำเนินการสวัสดิการโดยเฉพาะอยู่ภายใต้โครงการนำร่องของหน่วยงาน และมีข้อจำกัดในการจัดการร่วมกัน จะทำให้องค์กรชุมชนหลุดจากการมีเจ้าสังกัดได้อย่างไร ทำอย่างไรองค์กรชุมชนจัดสรรผลประโยชน์ตามที่หน่วยงานส่งเสริมสนับสนุนชี้แนะและมีแผนกรอบการใช้เงินที่ไม่ยืดหยุ่น นอกจากนี้ผู้นำที่เป็นทางการและส่วนราชการมีข้อจำกัดในการจัดเวทีกระบวนการมากกว่าผู้นำชุมชนไม่เป็นทางการ

ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ควรมีเวทีเพื่อการบูรณาการระดับหน่วยงานที่ส่งเสริมสนับสนุนด้านสวัสดิการชุมชนเพื่อลดความเป็นเจ้าความคิดและการจัดการ หน่วยงานที่ประสานการดำเนินกิจกรรมควรเป็นผู้นำที่ไม่เป็นทางการ ควรเริ่มบูรณาการกลุ่มที่มีความแตกต่างในวัตถุประสงค์ย่อยๆ ก่อน

บูรณาการเชิงระบบ (System Integration)

บทบาท (Role) สวัสดิการชุมชนอำเภอพิมายแม้จะเป็นเรื่องใหม่ที่มีการคิดอย่างเป็นระบบแต่แนวคิดเรื่องสวัสดิการการ หรือการดำเนินการสวัสดิการชุมชนอย่างไม่เป็นระบบดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องโดยส่วนใหญ่ใช้โครงสร้างของชุมชนที่มีอยู่โดยเฉพาะกลุ่มองค์กรชุมชนที่มีรายได้ แล้วนำส่วนหนึ่งมาจัดสวัสดิการ โดยใช้ชื่อว่า เงินช่วยเหลือผู้สูงอายุและเด็กเป็นต้น และมีกลุ่มที่เริ่มคิดเรื่องสวัสดิการชุมชน แม้จะเป็นโครงการเพื่อการศึกษาที่ตามแต่ก็เป็นการศึกษาด้วยการกระทำ ดังนั้นบริบทของชุมชนเกี่ยวกับสวัสดิการจึงไม่ได้เริ่มต้นจากศูนย์ แต่เนื่องจากที่มีอยู่มีความหลากหลายในกิจกรรมในวัตถุประสงค์แนวปฏิบัติ ทำอย่างไรทุกหน่วยย่อย (Sub Group) ทุกหน่วยจะมีการคิดและจัดการร่วมกันเพื่อดึงศักยภาพและสิ่งที่มีอยู่เชื่อมร้อย ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กิจกรรมจึงเน้นไปใน 3 ระดับคือ

1. ระดับองค์กรชุมชน ทั้งที่ดำเนินการสวัสดิการชุมชนโดยตรง และโดยอ้อม
2. ระดับเครือข่าย และหน่วยงานที่ส่งเสริมและสนับสนุนสวัสดิการชุมชน ทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน
3. ระดับนโยบาย

การดำเนินการในระดับชุมชนและระดับเครือข่ายและหน่วยงานราชการและองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ ได้ใช้ศูนย์รวมพลังสร้างสวัสดิการชุมชนเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แต่ในระยะเริ่มต้นใช้เพียงในนามและกิจกรรมเป็นตัวขับเคลื่อน แต่ใช้สถานที่ของหน่วยงานราชการต่างๆเป็นเวทีกระบวนการ ซึ่งต่อมาได้มีสำนักงานโดยการหนุนเสริมของที่ว่าการอำเภอพิมายได้ให้สถานที่และการใช้โครงสร้างพื้นฐานต่างๆเป็นเวทีในการขับเคลื่อน การขับเคลื่อนส่วนใหญ่เป็นการสรุปบทเรียน สรุปกิจกรรม และการแสวงหาแนวทางการดำเนินกิจกรรม ซึ่งบทบาทที่เด่นชัดอย่างหนึ่งคือการเป็นศูนย์ประสานงานสวัสดิการชุมชน โดยมีการจัดทำฐานข้อมูลสมาชิก ข้อมูลผู้ยากลำบาก ข้อมูลองค์กรชุมชน และจัดทำ webpage เพื่อการประชาสัมพันธ์ แต่ข้อจำกัดของชาวบ้านในการเข้าถึง internet มีน้อย ดังนั้น จึงไม่ได้สนองเชิงหน้าที่ต่อองค์กรชุมชนเท่าใดนัก แต่สื่อจากการบันทึกเสียงลงบนแผ่น CD ของชาวบ้านเพื่อการรณรงค์โดยการเปิดหอกระจายข่าวหมู่บ้าน ได้ผลดีซึ่งทำให้เอื้อต่อผู้นำชุมชนในการใช้รณรงค์ในหมู่บ้าน

จุดแข็ง (Strength) มีหน่วยงานที่มีการจัดสวัสดิการสังคมทั้งโดยตรงและโดยอ้อม มีองค์ความรู้เกี่ยวกับการบูรณาการ ด้านเครือข่าย ด้านการพัฒนากลุ่มองค์กรชุมชน มีสวัสดิการสังคม และข้อมูลผู้ยากลำบาก

สิ่งที่ท้าทาย (Challenge) แต่ละองค์กร หน่วยงานต่างคนต่างทำ บางหน่วยงานมีกรอบความคิดของตนเองที่ไม่เอื้อต่อการทำงานร่วมกันขององค์กรชุมชน ทำให้เกิดการแข่งขันภายใน

ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ควรมีการกำหนดนโยบายการบูรณาการสวัสดิการชุมชนทุกระดับ โดยการกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อให้เกิดเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชนในระดับอำเภอ ในพื้นที่อำเภอพิมาย และเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่น ตลอดจนมีกิจกรรมการจัดสวัสดิการแก่ผู้ยากไร้ในพื้นที่เป้าหมายเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

มหกรรมสวัสดิการชุมชน

บทบาท (Role) จากเวทีระดมความคิดร่วมกับหน่วยงานต่างๆได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักของการจัดงานคือ เป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระบบสวัสดิการชุมชนกับผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกชุมชน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย และการนำเสนอสถานภาพของสวัสดิการชุมชนของอำเภอพิมายในมิติสิ่งที่มีอยู่ การเข้าถึง ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่มีบทบาทสำคัญในการจัดสวัสดิการสังคมให้กับผู้ยากลำบาก หน่วยงานที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนพัฒนาระบบสวัสดิการชุมชนขึ้น จากเวทีดังกล่าวชาวอำเภอพิมายกว่า 1,200 คน ได้เข้าร่วมกิจกรรม

จุดแข็ง (Strength) มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อถอดบทเรียนของเครือข่ายสวัสดิการชุมชนภายในอำเภอแลกเปลี่ยนกับเครือข่ายสวัสดิการชุมชนจากภายนอก เพื่อเรียนรู้และแนวทางการเชื่อมโยงเครือข่าย ตลอดจนการเสนอแนะและรับฟังแนวนโยบายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับพื้นที่และระดับนโยบายและสิ่งที่สำเร็จมากคือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของแกนนำกับผู้ทรงคุณวุฒิและผู้กำหนดนโยบายก่อนเวทีเสวนา

สิ่งที่ท้าทาย (Challenge) ข้อจำกัดด้านพื้นที่และระบบการกระจายเสียงตลอดจนข้อจำกัดการเรียนรู้ของชาวบ้านที่ไม่เกิน 3 ชั่วโมง ทำให้การเรียนรู้ไม่ครบกระบวนการ เครือข่ายที่หลากหลายใครจะเป็นผู้เริ่มต้น และเป้าหมายร่วมควรเป็นอย่างไร คนอยู่นอกเครือข่ายหรือนอกกลุ่มสวัสดิการชุมชนจะเข้าถึงได้เมื่อไร อย่างไร ทำอย่างไรจึงจะไม่เกิดการแข่งขันระหว่างเครือข่าย และการปิดกั้นโอกาสการเข้าถึงสวัสดิการชุมชนของคนที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกอาจจะด้วยความไม่ยอมเข้า ความไม่พร้อมเรื่องเงิน วิธีคิดการเงินระบบสัจจะ คนค่อยโอกาส หรือการไม่รับรู้ข่าวสารก็ตาม

ข้อเสนอแนะ (Suggestion) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ควรกำหนดแผนงานและงบประมาณเพื่อการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายสวัสดิการชุมชน เพื่อให้เกิดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดบทเรียน และร่วมมือกันขยายผลให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

การเชื่อมโยงเครือข่ายภายนอก

บทบาท (Role) เวทีเชื่อมโยงเครือข่ายกับสวัสดิการชุมชนภายนอก ซึ่งศูนย์รวมพลังฯ ได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มสวัสดิการทั้งอำเภอพระทองคำ และเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมาประกอบด้วย 17 กลุ่มองค์กรสวัสดิการชุมชน เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนา กลุ่มองค์กรชุมชนที่ดำเนินกิจกรรมด้านสวัสดิการชุมชน

จุดแข็ง (Strength) หน่วยงานของรัฐได้เอื้องบประมาณในการเปิดเวทีให้กลุ่มองค์กรชุมชนที่ดำเนินกิจกรรมสวัสดิการชุมชนได้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเพื่อการขยายผล

สิ่งที่ท้าทาย (Challenge) งบประมาณดำเนินการโดยผ่านองค์กรภายใต้การกำกับของรัฐ ทำให้ไม่ต่างจากการที่รัฐดำเนินการเอง แม้จะมีข้อดีโดยกระบวนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วม แต่ยังคงแนวคิดของการพึ่งพาหน่วยงานและงบประมาณ ทำอย่างไรกระบวนการพัฒนาสายเดี่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดความหลากหลาย จะขยายในเชิงโครงสร้างในหลายๆเครือข่ายไปพร้อมๆกัน

ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ควรสนับสนุนงบประมาณผ่านองค์กรชุมชนโดยตรง มีกระบวนการพัฒนาโครงการร่วมกันระหว่างเครือข่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผลักดันให้องค์กรสวัสดิการชุมชนเป็นนิติบุคคลเพื่อดำเนินการได้ภายใต้ข้อจำกัดบางประการ

วัตถุประสงค์ที่ 5 เพื่อได้องค์ความรู้ที่เกิดจากการสังเคราะห์บทเรียนจากโครงการวิจัยเพื่อเสนอเชิงนโยบายต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รูปแบบการบูรณาการสวัสดิการชุมชน

1. การต่อยอดที่มีอยู่ โดยการพัฒนากลุ่มที่ดำเนินการสวัสดิการชุมชนอยู่ก่อนแล้ว เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การขยายผลในการดูแลผู้ยากลำบากให้ครอบคลุมในทุกมิติของความต้องการด้านสวัสดิการของสมาชิก และการขยายผลเชิงปริมาณ โดยเฉพาะในเชิงพื้นที่ และขยายการเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อการจัดการที่ครอบคลุมเพราะบางกลุ่มจัดสวัสดิการเฉพาะเรื่องการตาย บางกลุ่มจัดสวัสดิการเฉพาะเรื่องการเจ็บป่วย ตลอดจนการพัฒนาเป็นนิติบุคคล

2. การพัฒนากลุ่มที่มีการจัดสวัสดิการบางส่วน สำหรับกลุ่มที่มีเป้าหมายเฉพาะและเข้มแข็งก็ให้ดำเนินการต่อไป แต่นำดอกผลในส่วนที่เป็นสวัสดิการมาจัดการร่วมกันกับกลุ่มหรือเครือข่ายที่ดำเนินการสวัสดิการชุมชนโดยตรง ส่วนกลุ่มที่มีความโน้มเอียงในการจัดสวัสดิการชุมชนอยู่แล้วก็พัฒนาให้จัดสวัสดิการโดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น กลุ่มที่อ่อนแอก็สนับสนุนให้ยุบรวมหรือพัฒนาต่อในมิติสวัสดิการชุมชน ตัวอย่างเช่น

- 2.1 กลุ่มที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการเงิน เช่น กองทุนเงินล้าน กลุ่มออมทรัพย์ ฯลฯ ส่งเสริมให้การนำรายได้มาจัดสวัสดิการให้กับสมาชิก
- 2.2 กลุ่มพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมให้นำรายได้มาจัดสวัสดิการให้กับสมาชิก
- 2.3 ส่งเสริมงบประมาณรัฐสวัสดิการ ขยายผลเป็นสวัสดิการชุมชน เช่น รัฐบาลให้คนพิการ 2,000 บาทต่อปี ส่งเสริมให้ผู้พิการนำเงิน 360 บาท จาก 2,000 บาท มาเข้าสัจจะเพื่อสวัสดิการ สวัสดิการที่ได้จะได้ต่อยอดไม่หมดไปเป็นต้น
- 2.4 ร่วมมือในการจัดและพัฒนาระบบสวัสดิการชุมชน โดยในกลุ่มที่จัดสวัสดิการบางส่วนที่หลากหลายวัตถุประสงค์ โดยกำหนดจุดร่วมกันในการพัฒนาระบบสวัสดิการชุมชนเพื่อสมาชิก โดยกำหนดข้อตกลงที่มาของเงินจากกลุ่ม กองทุน หรือสมาชิก เพื่อจัดเป็นระบบสวัสดิการ รวมทั้งงบประมาณจากหน่วยงานของรัฐและภายในชุมชนจากส่วนต่างๆ

3. การสร้างใหม่ การสร้างใหม่อาจดำเนินการได้ใน 2 วิธี อย่างเช่นข้อค้นพบของการวิจัยคือ

3.1 สร้างจากการบูรณาการกับกลุ่มที่จัดสวัสดิการชุมชนโดยตรงและกลุ่มที่จัดสวัสดิการชุมชนบางส่วน

ข้อดี ดำเนินการได้เลย โดยมีชุดบทเรียนของแต่ละกลุ่มอยู่แล้ว ทั้งมิติของคน งบประมาณ บทเรียน

ข้อจำกัด คือความหลากหลายในวัตถุประสงค์ ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ในระบบการบริหารส่วนกลาง และระยะห่างทางสังคม

3.2 สร้างกลุ่มใหม่ แล้วบูรณาการกลุ่มที่มีอยู่ทั้งกลุ่มที่จัดสวัสดิการโดยตรงและกลุ่มที่จัดสวัสดิการบางส่วน รวมถึงการรับสมาชิกที่มีใจกลุ่มองค์กรชุมชน

ข้อดี จัดข้อจำกัดของความแตกต่างและหลากหลายในวัตถุประสงค์และความไม่ไว้วางใจของแต่ละกลุ่ม ลดความซ้ำซ้อน จากแนวคิด mean test ของรัฐสวัสดิการ และตัวชี้วัด ของแต่ละกลุ่มองค์กร ผ่านกระบวนการอย่างเป็นระบบเพื่อการพัฒนาจุดเด่นและข้อจำกัดในระบบสวัสดิการชุมชน เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐในการดูแลระบบสวัสดิการซึ่งไม่ครอบคลุมประเด็นตามความต้องการของชุมชน และให้รัฐมีหน้าที่หนุนเสริม และจัดสวัสดิการในกลุ่มและประเด็นที่สวัสดิการชุมชนยังเข้าไม่ถึงและครอบคลุม

ข้อจำกัด ต้องใช้เวลา และงบประมาณ เพื่อดำเนินการกระบวนการสวัสดิการชุมชน กรอบระเบียบของรัฐ บางอย่างไม่เอื้อต่อการสมทบสวัสดิการชุมชน

ศูนย์รวมพลังสร้างสวัสดิการชุมชนอำเภอพิมาย ได้ใช้วิธีการสร้างใหม่ แล้วทำการบูรณาการกลุ่มที่จัดสวัสดิการโดยตรงและกลุ่มที่จัดสวัสดิการบางส่วน รวมถึงการรับสมาชิกที่มีใจกลุ่มองค์กรชุมชน เนื่องจาก ผลจากเวทีระดมความคิดกว่า 790 คน เงื่อนไขของการก่อเกิดแบบวิธีการสร้างใหม่คือบทเรียนจากความล้มเหลวจากกองทุนสวัสดิการชุมชนในอดีตของบางกลุ่ม ภาพลบของชาวบ้านและองค์กรชุมชนที่มีต่อการบูรณาการกองทุน และแนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนความต้องการของชาวบ้านที่ได้จากเวทีกระบวนการ

ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการบูรณาการสวัสดิการชุมชนในระดับอำเภอคือ

1. บูรณาการทางความคิด (Conceptual Integration) โดยผู้แทนกลุ่ม ผู้แทนชุมชน ผู้แทนหน่วยงานของรัฐ เอกชน เริ่มจากสำรวจ สัมเคราะห์องค์ความรู้ ถอดบทเรียน และหาวิธีการร่วมกัน ในทุกระดับโดยเน้นวิถีคิด เน้นกระบวนการและการจัดการ และเน้นการจัดโครงสร้างที่เอื้อต่อระบบสวัสดิการชุมชน ใน 3 ระดับดังนี้
 - 1.1 ระดับกลุ่ม และชุมชน
 - 1.2 ระดับเครือข่าย และหน่วยงานที่มีส่วนส่งเสริมสนับสนุน
 - 1.3 ระดับนโยบาย
2. บูรณาการตามสิ่งที่มีอยู่ (Factual Integration)
 - 2.1 ดำเนินการในกลุ่มดำเนินการสวัสดิการโดยตรง กลุ่มดำเนินการสวัสดิการโดยอ้อม กลุ่มที่เอื้อต่อการขยายผลสวัสดิการชุมชนเช่น สร้างรายได้เป็นตัวเงิน และในระดับบุคคลเช่นคนที่รับสวัสดิการจากรัฐ และผู้เชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ที่เป็นปราชญ์ชาวบ้าน และนักวิชาการหรือนักพัฒนาในพื้นที่
 - 2.2 เชื่อมโยงเครือข่ายสวัสดิการชุมชน มีกลไกและกระบวนการเพื่อการขับเคลื่อนในกลุ่มต่างๆที่มีอยู่ ทั้งในด้านการดำรงรักษา การพัฒนา และการขยายผล
3. บูรณาการเชิงระบบ (System Integration) ดำเนินการในทุกระดับ ทุกมิติที่เกี่ยวกับสวัสดิการชุมชน โดย
 - 3.1 ระดับองค์กรสวัสดิการชุมชนระดับอำเภอ ผลักดันเป็นนิติบุคคล บนพื้นฐานการพึ่งตนเอง เข้มแข็ง และอำนาจการจัดการ (CEO) เพื่อให้เป็นจุดเชื่อม (Node) ต่อสวัสดิการสังคมกับสวัสดิการชุมชน
 - 3.2 ระดับนโยบาย กำหนดเป็นวาระสวัสดิการชุมชนแห่งชาติ บนพื้นฐานการกระจายอำนาจการจัดการสวัสดิการสังคม โดยการดำเนินการโดยรัฐค่อยๆเพิ่มพื้นที่ให้ชุมชนเป็นผู้จัดการ

เงื่อนไขความสำเร็จ (Assumption) ของการดำเนินการส่งเสริมระบบสวัสดิการชุมชนในระดับอำเภอ

1. ยอมรับในความหลากหลายของกลุ่มสวัสดิการชุมชน
2. ดำเนินการภายใต้แนวคิดสวัสดิการชุมชนของชุมชนโดยชุมชนเพื่อชุมชน
3. บูรณาการทุกระดับเชิงระบบในระดับโครงสร้าง ขับเคลื่อนเชิงนโยบาย อย่างเป็นกระบวนการ ทั้งในมิติของประชาชน องค์กรชุมชน เจ้าหน้าที่รัฐ นักพัฒนาเอกชน และองค์กรหน่วยงานของรัฐและเอกชน

ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาในประเด็นดังนี้

1. วิธีที่ดีที่สุดของการบูรณาการเชิงระบบ
2. บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เอื้อต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผลขององค์กรสวัสดิการชุมชน
3. คุณภาพระหว่างสวัสดิการสังคมและสวัสดิการชุมชน ในมิติอำนาจหน้าที่ และบทบาท ของแต่ละพื้นที่ ในบริบทของสังคม วัฒนธรรม ณ ช่วงเวลานั้นๆ

Summary for the Executives

Community welfare network integration in Phimai District, Nakhon Ratchasima Province

Abstract

This research project aims at 1) developing the integrated network for the community welfare funds at the district level; and 2) synthesizing the lessons obtained through the research project in order to propose the policy to the Ministry of Social Development and Human Security. The research method employed was the participatory research carried out in the area of Phimai District, Nakhon Ratchasima comprising altogether 12 sub-districts (Tambon) and 226 villages.

The findings of the research reveal that the key personnel of the communities could gather and synthesize the data of the community organizations. The community welfare funds are mostly those running the welfare funds indirectly. The people leading a hard life was defined differently depending upon the organizations. It has been defined widely to cover every walk of life. The linking process of the community welfare funds at the district level could be run in the networking and information centre. The success of the network integration was the conceptual integration and the condition of success was the participation of the communities in the management processes including the data synthesis as the tool for sharing concepts. The success of the factual integration was under the individual context of the funding status. How to run the funds may be in the form of the coordinating network and information centre. Regarding the system integration, the condition of success depends on the dynamics of the structure under the key personnel and the decision-making at the district level is made through the process of the coordinating centre for the community organizations. The most appropriate integration methods of each step can be made as follows: topping up, developing from what has been existing, and re-constructing. This depends on the context of each district. The integration level consists of the community organizations, the network at the district level and the policy level.

The findings:

Objective 1: to have the complete database of groups, community welfare funds and people leading a hard life

The basic structures of Phimai District are suitable for setting up community welfare in respect of natural resources, water resource, the plain land and the readiness of the number of existing community structures as well as a variety of activities. These activities include those for human development as well as the money-making ones. The knowledge about both formal and informal community welfares is also an advantage. A number of existing community organizations in Phimai District are various. They may deal with finance, career development, human development having an impact on income and physical, mental and social development of the communities. Most of the activities came into being as a result of the support from the governmental agencies. Most of the community groups aim at developing rather than making money. Taking the

money-making groups into consideration, it was found that most of the activities were run according to the amount of money allocated by the government agencies. However, the community groups still had a problem concerning with management, ways of thinking which reflects how people understood the objectives of the groups, things to conform to psychologically, and the self-reliance ability of the groups regarding knowledge about management administration, finance and income.

Types of community welfare organization of Phimai District:

- 1) Organization which directly organizes community welfare
- 2) Organization which indirectly organizes community welfare

1) Organization which directly organizes community welfare

1.1. One-baht-a-day for welfare network

Initiating point: this network is the community organization supported by the agency as a pilot model based on the savings honesty as ‘one-baht-a-day’ for the social welfare of the community. It started off with the communities nearby the agency and the members of the agency are debtors. Apart from seeking a model in promoting self-reliance among the members and assurance following the sufficiency economy and top-down principles, it is also the guarantee of paying debts and the survival of the members effectively.

Strength: There is a mentor using the learning set dealing with the honesty system for welfare and there is continuity for exchanging knowledge. The learning centre of the sufficiency economy is the monthly meeting point. There are a variety of activities with regards to learning and the community system management. The principles of sufficiency economy has been adapted in the process of promoting and developing the community welfares. It also helps promote the career for its members. Besides, it emphasizes the saving promotion and self-reliance like job creation among the group members. The learning process of the community is also emphasized. In doing this, the members understand the objectives of the network better and will eventually strengthen the membership as well as key personnel to disseminate the work of the network on future occasions.

Barrier: As it is the piloting area, certain advice needs to be waited and no other activities than the recommended ones could be carried out. At the very beginning, the committee had to take care of the expenses incurred when traveling, or having a meeting at the network centre.

Impact on community: There is a direct impact on the members at the individual level as well as at the community level. That is to say, the individuals had an opportunity to have a discipline training in conjunction with the welfare system among the members as the guarantee set by the members. Regarding the impact on the community, as the network aims at expanding in the areas, this makes each target community has a lot of members

1.2) Village Funeral Welfare Group

Initiating point: The Village Funeral Welfare Group in each village mainly originated from the imitation of the villages nearby. This was the idea proposed by the Ministry of Social Development and Human Security in the past but just started to expand in 10 years ago. It aimed at helping the members when passed away. The benefits obtained was that the relatives of the dead person would receive a sum of money for the funeral ceremony as well as for the debt of the dead person so that the survived relatives would not get into trouble.

Strength: The villagers would not get into trouble when somebody died as there is a subsidy for the funeral ceremony. It is within the village and this makes it easy to collect the money. It is also a common practice that villagers always help one another when somebody in the village passes away.

Barrier: The villagers need money for the funeral ceremony and this has an impact on the community in 2 ways: the guarantee of the financial support for the funeral and the cultural change. This means that it shifts from the reliance system to the monetary and representatives.

1.3) Network Funeral Welfare Group

Initiating point: It was originated as a result of the agency promoting according to the top-down policy focusing on the welfares for the members who passed away in order to create an opportunity for the volunteers of that particular agency.

Strength: There is a fixed number of the members, i.e. the volunteers of the agency, supporting agency and the operating office for the group.

Barrier: In carrying the activity of the network, there must be an operating office and each village has a constraint, i.e. 10-20 volunteers. This makes it expensive to operate.

Impact on community: There is a direct impact on the volunteers and their families as they have health guarantees and life security when they die.

1.4) Village Fund and Suburb Community Funeral Welfare

Initiating point: It was originated following the idea from securing the loans of the members and families of the village fund and suburb community. It is operated at the provincial level. At the very beginning, only the elderly and children were the members. In some villages, it required that those who wanted to borrow money must be the members of the village fund funeral welfare. If not, they were not eligible to get a loan from the village fund or the 'million-baht' fund.

Strength: There is a large number of village fund and suburb community members especially at the provincial level. This makes the amount of money for the funeral very large. This can register as **Juristic act**

Barrier: The main purpose is to secure the loan of the members in the hope that the loan will be paid back once the members pass away. It is costly in processing the matter at the provincial level including the expenses for the autopsy and funeral.

Impact on community: There is a big impact on the communities regarding the guarantees. If a member passes away, the burden will be on the survived relatives as well as the amount of money to give for the funeral.

1.5) Funeral Welfare for the Customers of the Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives

Initiating point: It was initiated by the Bank promoting the society with the office located at the Bank. There are officers closely taking care of the members.

Strength: A Juristic person can to do deed there are fixed target group members and strong operating teams.

Barrier: The relatives of the members who passed away have to go to the town office which is not very convenience and they have become partly-forced members.

Impact on community: There is an impact on the community regarding the loan payment. This could also affect the burden of payment and the mount of money for the funeral as most of the villagers are the bank's customers.

1.6) Phimai School Alumni Funeral Welfare

Initiating point: This was initiated by the School promoting the activity focusing on its alumni primarily aiming at helping with the money for the funeral when a member passed away.

Strength: There is enough space and responsible agency including enough fund for the funeral.

Barrier: It is difficult to coordinate and this makes it costly. There is lack of learning place and social distance among the key personnel.

Impact on community: There is an impact on both welfare for the members and the network creation among groups of people.

Community welfare funds of Phimai District

Fund	Number of Fund	Number of Member	Amount of money
1. The centre for Community Welfare	1	315	40,950
2. One-baht-a-day	1	568	101,014
3. Village Funeral Fund	179	21,164	423,280
4. Funeral Fund for Village Public Health Volunteers	1	2,782	320,700
5. Funeral Welfare for BAAC Customers	1	9,126	24,770,406
6. Funeral Fund for Phimai School Alumni	1	1,916	984,850
7. Various Community organization	358	24,190	644,400
Total	542	60,061	27,285,600

1.7) Enterprise groups for Social Welfare

Initiating point: It was initiated following the promotion initiated by the Ministry of Social Development and Human Security, and the Ministry of Agriculture and Agricultural Cooperatives. The primary purpose of the project was to forming a group of people for career promotion, making money and allocate the income for the members. Some may spend the money on learning about production processes. This group is very small when compared with other types of groupings.

Strength: There is a learning promotion process, fixed target members and allocating an income for the members.

Barrier: Most groups cannot rely on themselves. They have to rely on the external sources both financially and intellectually. They did not have enough money to run the welfare. A number of members still did not understand the purpose and not ready to put the money for the welfare. They thought that they did not have enough money, so this was ranked at the bottom list.

Impact on community: As this is not widely spread, so it was restricted to a small group of people. However, the members know how to think and push it into being regarding the management of the community welfare.

1.8) Savings for Educational Welfare Group

Initiating point: This was originated from the ideas generated from the Savings Group in adults. It also emphasized the younger generation for saving money promotion. Saving through the educational institutions does exist in nearly every community.

Strength: It was initiated in the community with strong leaders and saving money was promoted among children.

Barrier: The purpose was to promote saving for loan. 40% of the income will be returned to the members and 60% will be for the management. The saving will be returned to the members whenever needed for education. This also provides more financial sources for loans. It does not make any difference from the bank.

Impact on community: Students in the community know how to save money and spend their saving on education.

2) Organization which indirectly organizes community welfare

2.1) Village Fund and Suburb Community and Saving for Production Group

Initiating point: It was initiated following the provision of one million baht a village from the government under the condition that the members need to have some money to top up the fund. This may be in the form of saving money for production or honest savings. This will help the community to learn and invest some money including stopping people from getting a loan from the capitalists. The villagers can borrow some

money from the fund and the income generated from the fund will be spent on management as well as lending to its members.

Strength: There is a control system from the government. Villagers can carry out the activities within the frame designated by the government.

Barrier: Villagers have no freedom to carry out whatever activities apart from those dictated by the government. A third of the income has to spend outside the community in form of network administration as well as the supporting agency. Apart from this, the welfare system has been centralized which does not have an effect on the development of weak bases regarding the village welfare.

Impact on community: The impact covers every village, but in the respect of welfare even though 15% of the income stated or 12000 baht per village, it has been restricted to the elderly and children.

2.2) The Community Enterprise

Initiating point: Mainly the groups were initiated following the promotion from the government agency such as the District Agriculture Office, the Office of Community Development, the ministry of Social Development and Human Security, and the Ministry of Commerce. The primary purpose of the grouping was to promote career and income.

Strength: There are various supporting agencies and there are a lot of members, groups and there is also a promotion of learning in the group process.

Barrier: The majority of groups cannot depend on themselves. They have to rely on external sources both financially and intellectually. There is not enough income to allocate for welfare.

Impact on community: There is little impact on welfare and to community. Members and people in community such as the elderly and children will benefit the welfare allocated by the group.

The Status of People Leading a Hard Life in Phimai District

The people leading a hard life in Phimai District were different defined according to the agencies. This has been generated from the policy and mission of the particular agencies. That is to say:

The term 'people leading a hard life' is variedly defined. For example, the agency receiving the financial support from the involved agency to provide welfare for people will define the term regarding monetary approach. This depends on the policy frame of the supporting agency. The number of people leading a hard life depends on the recipients or existence. The agency carrying out activities dealing with business including community organization, governmental or state-enterprise agencies will define the term regarding the capital approach. This will be brought to set as the guarantee for the organizations in the form of funeral welfare. The agency carrying out

activities with people but having nothing to do with community welfare directly will define the term regarding the participant approach. This means that the people leading a hard life have to take part in the group activities. The meaning obtained through the self-learning centre will define the term regarding the multi-approach, covering both members and non-members, those suffering physically and mentally including the social disadvantaged. This may also include those who do good and devoted for the society, etc.

Quantity: Taking the quantity into consideration, it was found that this depends on the source of data as well as the purpose of data utilization. This will include the definition of people leading a hard life. For example, the data obtained through the survey for planning of the government will cover in terms of variety and quantity. However, when bringing to use for welfare provision will depend on the mean test of the welfare recipients. Even though they are under the same agency, the individual index will also vary. This depends on the allocated budget. With regard to the community, it is wider and more coverage in terms of happiness, difficulties, good-doing and devotion for the society

Care system: This depends on the agency as well as the target group. Villagers have learnt that who (needy people) should ask for help from which agency. However, there is not enough help for every request. This can be seen from lack of help and the needy people had to wait for a long time. This might have been caused by the hierarchy of the management system of the government agency. It might also have been caused by lack of communication which may cause misunderstanding and contradiction. The villagers running the welfare system are closely knitted and there are representatives from each village for the mission. This can shorten the social distance. Still there is a problem of adequacy and coverage due to the care system among the local organizations.

Ways of Thinking about Community Welfare of Phimai District

The most important thing in life as perceived by the folks is the need for themselves (71.01%). Within this, need of money (22.41%); social need (28.99%) and need for the development of the local (12.07%). Based on the data, we could see that people gave the priority to themselves and money was more important than other things. They were also materialists.

The outstanding activities or urgent yearly plans of the villages were found following those designated by the government agencies (46.71%); other big projects such as SML (16.71%). Regarding the festivals, they carried out Songkran festival, Watering Buddha Images as well as the elderly, offering things to the elderly and children (9.37%). Based on the data, we could see that the priority was given to the activities initiated by the government agencies, traditions, and self-initiated respectively.

The poverty condition of people in Phimai District mostly were stemmed from the weakness or external factors (66.58%) which are money-wise problems like not enough income, debts, no money to spend (43.80%). The weakness or internal factors include age (children, elderly who cannot help themselves 14.94%). The villagers thought that their poverty were caused by the external rather than internal factors.

Villagers who deserved welfare were those who were social disadvantaged or poor people such as children, the elderly, handicapped, AIDS victims, the unemployed, the deserted people (52.91%). Apart from this, the welfare should be provided for those who have physical or health problems such as the sick, the weak or the handicapped. The priority, however, should be given to children and the elderly. Welfare for themselves, the villagers took illness as the main concern.

With regard to the eligibility to become members of community welfares, the individuals should be basically good and moralistic (74.81%). Further, the eligible members must be literates. These qualifications are more important than educational degree. In order to get members, everybody should help to carry out the mission (41.01%)

With regard to the eligibility to become committee members of community welfares the individuals should be basically good and moralistic (60.00%). Further, the eligible committee members must be literates (9.62%). These qualifications are more important than educational degree. The committee members should be the representatives of each village and sub-district (30.63%).

Fundraising for the community welfare should come from outside the community (53.54%), asking for financial support from the government agency (30.89%), within-community fundraising (46.46%). The members should share some money for the fund (24.56%). The members agreed that they should put the fund for an investment and make use of the benefits from the investment. If any members never receive any welfares, their savings will be returned.

Community Welfare Organization management should deal with human resource rather than the organization itself (36.33%). This means that the qualifications of the members and committee members should be emphasized. Apart from this, rules and regulations of the organization should also be the focal point. The way to provide welfare should be transparent (8.48%).

Objective 2: To bring about the linking process among the community welfare groups of each village, sub-district to become the District network

Role: an overall picture of the role of the community welfare centre

1. Collecting data about groups, funds providing welfares, welfare recipients from the government offices under the jurisdiction of the Office of Academic Promotion and Support 5; the Office of Social Development and Human Security, Nakhon Ratchasima; the Offices of Community Development; Agriculture; Public Health;
2. Surveying data about villages, groups and funds providing welfare, the disadvantaged, the poor, the elderly, the handicapped and children.
3. Having a meeting among the key personnel, brainstorming of the 12 sub-districts;
4. Having a meeting among the organization leaders of the District;
5. Having a meeting among officers from different agencies such as the Offices of Community Development; Agriculture; Public Health;

6. Having a meeting among the volunteers from different agencies such as public health volunteers, factory workers, community enterprise entrepreneur, local youths, etc;
7. Having a meeting to publicise the activities among the key personnel of the 12 sub-districts;
8. Publicising the power centre of the villages;
9. Designing the database concerning the community welfare;
10. Creating a webpage of the power centre;
11. Coordinating the power centre by using the district premise for document preparation;
12. Creating a radio, TV spot in form of CD or cassette;
13. Preparing the celebration for the King;
14. Publicising the power centre for integration at the sub-district level;
15. Brainstorming for the power centre at the community network level;
16. Brainstorming for the power centre at the indigenous intellectuals, private development agency network level;
17. Organising the activity for the King;
18. Concluding the integration with the academics and local agencies.

Strength:

1. There is a variety of basic structures for the organization, circulating budget, as well as basic knowledge about the organization;
2. There is a logical sequence of the centre development starting from human resource, thinking system, and participation in every process. There is also an exchange of knowledge and information for decision-making;
3. There is a management by the community for the community in form of operating, coordinating and it is the information centre;
4. There is a share of objectives of the organization; ways to improve the organizational culture, specified mission in education and community welfare system development.

Challenge:

1. How to expand the cooperation with repetition and great varieties within the frame of the organization especially those informal organizations?
2. How can the central and local government agencies help to provide welfares appropriately?
3. How can the power centre exist in the remote areas?
4. How can the power centre provide or allocate the budget for the needy people under the limited budget of the centre as well as the government?

Suggestion:

1. The government agencies in different areas should make use of the facilities together such as the meeting hall or even the guest speakers to help promote learning and the welfare agenda for every agency;

2. There should be a mentor at the operating level in conjunction with the private development agency to urge the continuity of learning following the same policy from the central government;
3. The government should allocate the budget via the power centre directly to decrease the red-tape or hierarchy. This will also serve the meaning of people leading a hard life from the community. There may be part of the budget to develop the learning process which hopefully will lead to the self-reliance and strength;
4. The government should reconsider rules and regulations to suit the present contexts.

Objective 3: To develop an integration model for the community welfare network at the District level.

Conceptual Integration:

Role: There are altogether three levels regarding the conceptual integration. These include:

1. The community level: surveying the data by having a meeting with the representatives from every village; for the sub-district, there are representatives from every village;
2. The agency level: brainstorming from officers from different agencies in the District;
3. The community agency level: having an intensive meeting among the certain groups depending on their characteristics.

Strength: It was found that the villagers could gather and synthesise the data to operate the community welfare. Their way of thinking is different from that of the government agencies. This is because the government agencies have got the limitation following the policy of each agency and also ready to have public knowledge exchanges. Community agencies varied in terms of their jurisdiction as well as activities. The strength of the group is also different. The government officials at the operating level are close with the villagers and ready to move on to promote and support the gathering of the community especially those which can make money.

Challenge: How to provide an opportunity for learning exchanges? How can the policy of the District be integrated? How to deal with the variety and weaknesses of the groups? How can the group deal with money for the welfare?

Suggestion: The obtained information from each agency should be used. There should be a mechanism to promote or support the government officials as well as the private development agencies to become mentors for the community groups. There should be an integration at the policy level of each agency in order to avoid the repetitiveness of the system. The people leading a hard life should be brought to the state welfare in line with the community welfare promotion. The community welfare group should be encouraged to make use of the benefits for the welfare.

Factual Integration:

Role: to survey and synthesise the data about the communities.

Strength: A number of communities become united and variedly exist. The activity dealing with making money should be carried out. As a result, part of the benefits can be used for the welfare provided for the elderly and children.

Challenge: How can the groups expand? How can the groups operating under the piloting project of the agency become independent? How can the groups carry out the activities and have fixed plan for spending money?

Suggestion: There should be an integration at the agency level which promotes and supports the community welfares. This can reduce the ownership of ideas or management. The coordinating agencies should start off with the sub-objectives.

System Integration

Role: Even though the idea of systematic community welfare is new to people in Phimai District, the non-systematic has already been in existence. Most of the groups have dealt with making money and spend part of the benefits for the welfare for the elderly or children. So the project does not start from scratch. Since there are a variety of agencies, all should be able to work together to increase the efficiency of the activities. So, the activities should be focused on 3 levels which include:

1. The community agency level which directly and indirectly operating the community welfares;
2. The network level both government and private sectors;
3. The policy level.

In carrying out the activities at the three levels, at the initial stage the power centre should be used as the information or learning exchange centre. Later on, the District has offered the place to carry out various activities. Most of the activities deal with concluding the learning lessons or any activities as well as seeking ways to carry out the activities. One of the prominent roles is to create the database of the villagers, poor people, local agencies as well as the webpage to publicise the group activities. However, this is not very successful because a lot of villagers cannot gain access to the Internet but the CD and the village Voice Tower are more practical.

Strength: There are agencies responsible for providing the welfares both directly and indirectly. There is information about the integration in terms of networking, community development. The information about people leading a hard life is also available.

Challenge: No cooperation among the agencies; this may cause the internal competition.

Suggestion: The integration policy of the community at every level should be proposed. It can also be proposed as the national agenda.

Objective 4: To bring about the community welfare network at the District level in Phimai and to link it with other networks including organizing activities for poor people in the target area to sacrifice for the King

The Community Welfare Festival

Role: Resulting from the brainstorming stages with different agencies, the main objectives of the fair has been set. It was for the learning exchange regarding the system of community welfare with the external academics, the policy makers. The status of community welfare of Phimai was also presented in terms of accessibility of the government as well as private agencies which act as the key welfare providers for poor people. Eventually, more than 1,200 villagers took part in the fair.

Strength: There is a place for learning exchange between the communities in Phimai District and those from the outside. They can learn about how to build up a network as well as recommend and adopt the policies from the involved agencies in the local. The most successful activity was the exchange ideas between the key personnel and the external academics and policy makers.

Challenge: There were constraints about place and time that villagers could not spend more than three hours learning. This makes it insufficient and the learning process was not complete. Since there were many networks, who would be the starters came up as a question and what the objectives would be like. How to stop the competition among the networks was also taken into consideration. How would poor people or the disadvantaged gain access to the information. All these are the examples of the challenges.

Suggestion: The Ministry of Social Development and Human Security should have a definite plan and budget to support the operation of community welfares network in order to bring about the learning exchange and future cooperation among the target groups.

Linking with the outside networks

Role: To seek ways how to improve the existing community welfare, the groups had a learning exchange with the community welfare group of Phra Thongkham District and took part in the activities with 17 community welfare groups organized by Nakhon Ratchasima's Social Development Office.

Strength: The government agencies had provided the budget for this activity for the learning exchange and for the dissemination.

Challenge: There is no difference in terms of the budget allocated by the government or the government agencies in the local. The good point is that the people were involved in the activities but still had to rely on the budget and other agencies. This has brought about how the development process could become independent and many groups could operate simultaneously.

Suggestion: The budget should be allocated directly to the community groups. There should be a cooperation among the group networks and the responsible agencies. The welfare groups should be pushed to become a **juristic person** in order to be able to organize certain activities under certain constraints.

Objective 5: To obtain new knowledge as a result from the lesson synthesis through the research project to propose to the Ministry of Social Development and Human Security in respect of policy

Suggestion in respect of policy

The community welfare integration model:

1. Building up what has already been existing: This can be done by developing the existing community welfare groups in order to learn; disseminating how to take care of people leading a hard life in terms of quantity and target areas; linking the networks to manage certain areas which cover only certain matter such as death or illness.
2. Developing welfare groups with partial welfare: For those already strong with particular objectives should continue providing that they bring the benefits to provide welfares for the groups or networks which directly take care of the community welfares. Those still weak or have a potential should be encouraged to organize the activities or even merged. Examples are:
 - 2.1 Groups dealing with money such as a ‘million-baht’ fund group, a saving group, etc. should be encouraged to bring benefits for the welfare for the members;
 - 2.2 Groups dealing with career development should be encouraged to bring income for welfare for the members;
 - 2.3 Promoting the state welfare should be disseminated to become community welfare. For example, the handicapped receive 2,000 baht a year from the government and the handicapped are encouraged to put 360 baht in the welfare fund.
 - 2.4 Cooperating in managing and developing the community welfare: This can be done by getting different groups with different objectives to work together and the common objective should be set by the consent of the group members. The source of fund as well as budget from the government should also be agreed upon.
3. New building up: Two ways of building up new community welfare groups were found. These are:
 - 3.1 Building up from the integration with groups providing partial welfare and those providing welfare for the community directly:

Good point: This can be carried out straight away as there are resources available including money, budget and people;

Constraint: There is no trust among the group members as there are a variety of objectives as well as the social distance among them.

3.2 Building up a totally new group from the integration with groups providing partial welfare and those providing welfare for the community directly:

Good point: This activity can get rid of the skepticism among the group members; reduce the repetitiveness of the organization based on the idea of mean authority.

The power centre for community welfare of Phimai District has adopted the building up a totally new group from the integration with groups providing partial welfare and those providing welfare for the community directly including accepting new members who do not belong to a community agency. The result of the brainstorming showed the failure of some of the community welfare funds in the past. There was also a negative image of the integration of the community welfare funds.

Strategy:

1. Conceptual integration: This can be done by involving the representatives from groups, community, government and private agencies, starting from surveying, synthesizing knowledge, taking out lessons and seeking methods together. In every level, the ways of thinking is emphasized as well as the process and management. The structure management should also be focused. The three levels include:

1. Group and community
2. Network and agency
3. Policy

2. Factual Integration:

- 2.1 Groups directly or indirectly providing community welfares or those which can make money and the welfare recipients;
- 2.2 Linking community welfare networks

3. System Integration: This can be done at every level dealing with the community welfares by:

- 3.1 District community welfare organization level: This can be pushed to become a **juristic person** on the self-reliance basis as well as the management authority to be the node between social welfare and community welfare.
- 3.2 Policy level: This can be designated as the national agenda in terms of social welfare management or social welfare to community welfare on the decentralized basis.

Assumption (success condition) of the promotion of community welfare system at the district level:

1. The acceptance of variety of community welfare groups;
2. Under the philosophy of ‘community welfare of community by community for community’;
3. Integration of every level in terms of structures, policy in a systematic way.

Recommendation for further research:

1. The best way of system integration;
2. Roles of local agencies promoting community welfares; and
3. Balance between social welfare and community welfare in terms of authority and roles in each context regarding area, culture and society at a particular period of time.